

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te sudske savjetnice Dijane Bađure, u upravnom sporu tužiteljice V. M. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/849, urbroj: 401-01/11-20-5 od 6. veljače 2020., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 5. lipnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/849, urbroj: 401-01/11-20-5 od 6. veljače 2020.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja trgovačkog društva D. n., klasa: 008-02/19-02/14, urbroj: DN-4/ŽF-19-6 od 22. listopada 2019. Naprijed navedenim rješenjem usvojen je zahtjev tužiteljice za pristup informaciji i ograničen pristup dijelu informacije koji se odnosi na osobne podatke, odnosno vlastoručni potpis na ugovoru i njegovim sastavnim dijelovima.

Tužiteljica u tužbi navodi da je tražila od D. n. 1. Obrazloženje pravnog temelja na kojem D. n. d.o.o. temelje svoje pravo da naplaćuju najamninu od stanarke J. P., D. 44, O. i pripadajuće dokumente, 2. Pregled svih obračunatih i naplaćenih iznosa najamnine od početka obračunavanja do danas, 3. Obrazloženje načina na koji je izračunat iznos najamnine, 4. Obrazloženje zbog čega D. n. d.o.o., ne isplaćuju tužiteljici, kao većinskom suvlasniku predmetne nekretnine srazmjerni dio najamnine koju naplaćuje od stanarke. D. n. d.o.o., su donijele dva rješenja i jednu obavijest. U odnosu na točku 2. njenog zahtjeva kojim je odbijen zahtjev tuženik je rješenje poništio i predmet vratio na ponovni postupak. Međutim, u odnosu na točku 1. njenog zahtjeva ističe da joj je dostavljen Ugovor o korištenju stana između S. p. O. i J. P., broj 3820/1-18068 od 10. lipnja 1974., te Zaključak Komisije za dodjelu stanova S. p. O. od 4. lipnja 1974. Ističe da ti dokumenti nikako ne mogu biti pravni temelj da bi D. n. d.o.o. mogle naplaćivati najamninu od najmoprimaljice pa se tužiteljica žalila tuženiku koji je njenu žalbu odbio. Ovi dokumenti mogli bi biti primjenjivi kao dokaz da bi najmoprimaljica mogla ostvariti pravo na status zaštićenog najmoprimalca i na temelju toga ugovoriti s najmoprimaljem specifične uvjete najamnine. Proizlazi dakle da je prvostupanjsko tijelo zapravo odbilo zahtjev tužiteljice, a nevjerojatno je da to tijelo čiji je posao upravljanje nekretninama ne bi znalo što je pravni temelj za naplatu najamnine. Smatra

da ju tuženik pogrešno upućuje na odredbu članka 24. Zakona o pravu na pristup informacijama, a osim toga prvostupanjsko tijelo je u rješenju od 16. listopada 2019., navelo da je utvrđeno kako je riječ o stanu kojim upravlja trgovačko društvo D. n. d.o.o. te da je taj stan u suvlasništvu Republike Hrvatske. Dakle, potpuno je nedvojbeno da prvostupanjsko tijelo raspolaže nekim dokumentom na temelju kojeg tvrdi navedeno. Predlaže da se osporeno rješenje poništi te da se naloži D. n. d.o.o. da dostave tužiteljici dokumente o vlasništvu predmetnog stana i ugovor ili drugi odgovarajući dokument s najmoprimateljicom na kojima temelje svoje pravo da naplaćuju najamninu.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je tužiteljici djelomično omogućeno pravo na pristup informacijama i to preslici Ugovora o korištenju stana broj 3820/1-18068 sklopljenog 10. lipnja 1974., na način da su na istom prekriveni vlastoručni potpisi fizičkih osoba te omogućeno pravo na pristup preslici Zaključka Komisije za dodjelu stanova broj 02-3879/74 od 4. lipnja 1974. Tužiteljica iznosi svoje neslaganje s dokumentima koji su joj dostavljeni odnosno smatra da isti ne mogu biti pravna osnova za naplatu najamnine te da trebaju postojati neke druge isprave na temelju kojih trgovačko društvo D. n. d.o.o., ima pravo naplate najamnine. Međutim, nije nadležnost tuženika, u žalbenom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama, utvrđivati da li je neka dokumentacija tijela javne vlasti u skladu sa zakonskim i podzakonskim propisima odnosno predstavlja li informacija kojom je tužiteljici omogućeno pravo na pristup valjanu osnovu za naplatu najamnine od strane trgovačkog društva D. n. d.o.o. Ukoliko tužiteljica smatra da je zaprimila netočnu ili nepotpunu informaciju tada treba postupiti sukladno odredbi članka 24. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže tužbu odbiti.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) tužiteljica se očitovala na odgovor tuženika na tužbu te ističe da se njena žalba odnosila na sadržaj dostavljene informacije te je tvrdila i tvrdi da dostavljeni dokumenti nisu ona informacija koju je tražila potpuno neovisno o njihovoj zakonitosti ili nezakonitosti. Za ocjenu pravilnosti takvog stava potrebno je znati koja vrsta dokumentacije je pravni temelj za naplatu najamnine. Tuženik tvrdi da nije njegovo da ocjenjuje da li dostavljena informacija sadržajno odgovara onome što se zahtjevom tražilo, a što je potpuno apsurdan stav.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je ovdje postupljeno sukladno odredbi članka 15. stavka 2. točke 4. i stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI) prema kojoj tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka te ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavka 2. i 3. ovog članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

Tijelo javne vlasti provelo je test razmjernosti i javnog interesa sukladno odredbi članka 16. stavka 1. i 2. ZPPI-a, te nakon tako provedenog testa razmjernosti i javnog interesa omogućilo pristup dokumentima koje to tijelo posjeduje iz čega proizlazi da je javnopravno tijelo u svemu postupilo sukladno naprijed navedenim odredbama Zakona te omogućilo tužiteljici pristup informaciji kakvu ima u vidu odredba članka 5. točke 3. ZPPI-a.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenih Sudu proizlazi da je tužiteljica javnopravnom tijelu podnijela, između ostalog, zahtjev kojim traži obrazloženje pravnog temelja na kojem D. n. d.o.o. temelje svoje pravo da naplaćuju najamninu od stanarke J. P., D. 44, O. i pripadajuće dokumente.

Javnopravno tijelo je usvojilo tužiteljčin zahtjev za pristup informacijama uz ograničenje pristupa dijelu informacija a koji se odnose na osobne podatke odnosno

vlastoručni potpis na ugovoru i njegovim sastavnim dijelovima te tužiteljici dostavilo Ugovor o korištenju stana broj 3820/1-18068 sklopljen 10. lipnja 1974., između S. p. O. i J. P. time da su na istom prekriveni vlastoručni potpisi fizičkih osoba te Zaključak Komisije za dodjelu stanova, broj 02-3879/74 od 4. lipnja 1974., kojim se J. P. priznaje stanarsko pravo na stanu koji je predmet naprijed navedenog Ugovora. Naprijed navedeno tužiteljica svojim tužbenim navodima ni ne dovodi u sumnju.

Tužiteljica smatra da predmetni Ugovor koji joj je dostavljen ne može biti pravni temelj za naplatu najamnine za predmetni stan odnosno da javnopravno tijelo raspolaže nekim drugim ispravama na temelju kojeg ima pravo na naplatu najamnine. Međutim, u ovom postupku, koji se vodi temeljem odredaba ZPPI-a ne mogu se s uspjehom isticati prigovori koji se odnose na valjanost pravne osnove koja je temelj za naplatu najamnine. Javnopravno tijelo obvezno je dostaviti dokument koji posjeduje, a što je u konkretnom slučaju, prema podacima spisa predmeta i učinjeno, a da li je taj dokument valjana pravna osnova temeljem kojeg je to javnopravno tijelo, u konkretnom slučaju, društvo D. n. d.o.o., ovlašteno na naplatu najamnine ili ne, ne može biti predmetom ocjene u ovom postupku koji se provodi temeljem odredaba ZPPI-a. Ovo iz razloga jer se u ovom postupku ispituje posjeduje li tijelo informaciju ili ne te je li u cijelosti ili djelomično odobren pristup informaciji.

Konačno, pravilno je osporenim rješenjem tužiteljica upućena na odredbu članka 24. stavka 1. ZPPI-a ukoliko smatra da javnopravno tijelo posjeduje neke druge isprave osim onih koji su joj već dostavljeni.

Slijedom navedenog, kako su u obrazloženju osporenog rješenja izneseni, prema ocjeni Suda, valjani i potpuni razlozi, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na osnovanost odluke tuženika, to se isto ne može ocijeniti nezakonitim.

Valjalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 5. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.